

Povești în cinci minute

Șoricelul mîncăcios

și alte istorioare

Respect pentru oameni și cărți

2	Corbul și păunul	19	Leul cel puternic
4	Privighetoarea și uliul	20	Vulpea cea încrezută
6	Purcelușul încrezut, mieii și lupul	22	Țepii ariciului
9	Păsările și păsărarul	24	Cioara și cântatul
10	Puricele și cămila	26	Lupul și vulpea, la cumpărat de mânji
12	Melcul și ursul	28	Hiena și luna plină
15	Șoricelul mîncăcios	30	Ursul cel deștept
16	Cum și-au pierdut peștii vocea		

Text, design și ilustrații © Pannon-Literatura SRL

Traducere în limba română © Editura Kreativ, 2014

Redactor-șef: Andrei Timar

Corector: Diana Chirilă

Tehnoredactor: Boni Barkóczi Tímea

ISBN: 978-606-646-143-6

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kreativ. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată în vreun sistem sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice, mecanice, fotocopii, înregistrări sau altele, fără acordul scris al Editurii Kreativ.

www.editurakreativ.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Șoricelul mîncăcios și alte istorioare. -

Târgu-Mureș : Kreativ, 2013

ISBN 978-606-646-143-6

821.511.141-93-34=135.1

Corbul și păunul

S-a întâmplat odată ca un corb să se plic-tisească de culoarea negricioasă a penelor sale. Din acest motiv se uita invidios la penele frumos colorate ale celorlalte păsări, însă cel mai mult râvnea la penele păunului, care străluceau în toate culorile curcubeului. Într-o zi, văzându-l pe păun cum pășeste țanțoș printre copacii din pădure și cum se făleşte cu coada sa minunată, corbul nostru își zise:

– De ce nu am avut și eu norocul să mă nasc păun? Sunt doar o pasăre urâtă cu pene negre! Dar știu eu ce trebuie să fac pentru a deveni mai frumos chiar și decât cel mai frumos păun!

Zis și făcut! Corbul nostru își făcu rost de niște pene de păun foarte frumoase, apoi și le lipi peste penele negre din coada sa.

Mulțumit de isprava sa, se hotărî să-i părăsească pe ceilalți corbi și să trăiască printre păuni. Scoțându-și mândru pieptul, se alătură țanțoș cârdului de păuni. În scurt timp însă, noul venit le dădu de bănuț acestora.

– la răsfiră-ți puțin coada, să vedem și noi cât este de frumoasă! îi ceru unul dintre păuni.

Mândru nevoie mare, corbul își răsfiră penele.

– Cu așa pene frumoase nu se poate lăuda niciunul dintre voi! le răspunse el.

Dar, ce să vezi? Tocmai atunci soarele de amiază începu să încălzească mai tare, astfel că lipiciul de pe coada corbului începu să se topească și, nu peste multă vreme, i se dezlipi prima pană de păun. De cum observară înșelătoria, păunii îl alungară imediat dintre ei. Umilit după această pățanie, corbul nostru se întoar-se rușinat între frații săi.

Într-o zi, oprindu-se din zbor pe creanga unui copac, uliul observă un cuib. Fiind o pasăre curioasă, se apropie de acesta și se uită în el. Văzând niște pui de privighetoare, se gândi că i-ar prinde bine să-i mănânce pe doi dintre ei la cină. Tocmai atunci ajunse însă acasă și mama puilor, care, văzându-l pe uliu în apropierea puilor săi, începu să-l roage disperată:

– Te rog, nu le face rău puilor mei! Poți să îmi ceri orice în schimb, dar cruță-i pe ei!

Uitându-se la ea, uliul îi răspunse:

– Cântă-mi un cântec de laudă și nu le voi face niciun rău puilor tăi!

Cu vocea tremurândă, privighetoarea începu să-i cânte uliului un cântec de laudă. Uliului nu-i plăcu însă cântecul.

– Îți bați joc de mine! se răsti el.

Degeaba îi explică biata privighetoare că ea poate să-i cânte altceva mai frumos, că uliul se pregătea deja să-i apuce puii. Norocul privighetoarei fu că tocmai atunci trecea pe acolo un păsărar. Observând ce se pregătea să facă uliul nostru, își aruncă plasa peste el și-l prinse. Fericită că puii ei nu pățiseră nimic, drept mulțumire, privighetoarea îi cântă păsărarului un tril minunat.

